

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118201940
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4118201940.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., o zaplatenie 1 736,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. júla 2021 č. k. 15Csp/16/2018-76 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 736,40 eura, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.) a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 232 ods. 2 a 3 CSP a uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16. 02. 2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 736,40 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55% p. a. zo sumy 1 736,4 eura od 04. 10. 2015 do zaplatenia. Zároveň žalobca žiadal v prípade, ak tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu dosiahnu sumu 1 500,- eur, odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom sa dosiahne suma 1 500,- eur len 5,05% p. a. úrok z omeškania zo sumy 1736,4 eura do zaplatenia, čo odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 20. 03. 2015 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej poskytol úver vo výške 1500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura podľa splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania, došlo k uplatneniu straty výhody splátok, žalovaný uhradil sumu 174,48 eura. Žalobca si uplatnil sumu 1 736,40 eura ako nesplatená suma úveru a úrokov. Uznesením zo dňa 17. 08. 2018 č. k. 15Csp/16/2018-29 súd prvej inštancie podanie žalobcu zo dňa 16. 01. 2018 v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne a úroku z omeškania vo výške 0,55% p. a. zo sumy 1736,4 eura od 04. 10. 2015 do zaplatenia, ak tento úrok a zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur len 5,05% p. a. úrok z omeškania zo sumy 1 736,40 eura do zaplatenia, odmietol. Súd prvej inštancie vo veci pojednával v súlade s ustanovením § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, zástupcu žalobcu a vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav. Žalobca uzatvoril dňa 20. 03. 2015 so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere a poskytol mu úver vo výške 1 500,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. RPMN za úver bola dojednaná vo výške 26,26%. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 17,77%. Priemerná RPMN bola dojednaná vo výške 34,42%, celková čiastka, ktorú sa zaviazal zaplatiť bola sumu 2 060,88 eura. Dátum prvej splátky bol 01. 05. 2015 a termín

konečnej splatnosti úveru 01. 04. 2018. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky č. 3 o viac ako tri mesiace. Žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 13. 09. 2015, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 3, 4, 5 a že suma omeškaných splátok je spolu 261,72 eura, žalovaný bol upozornený, že ak bude v omeškaní s ktoroukoľvek z týchto splátok viac ako tri mesiace, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. K zosplateniu došlo ku dňu 04. 10. 2015. Z prehľadu platieb súd prvej inštancie zistil, že žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutého splátkového kalendára, dňa 20. 03. 2015 mu bol vyplatený úver vo výške 1 350,- eur (po odpočítaní 150,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru) a dňa 18. 05. 2015 zaplatil čiastku 87,24 eura a 30. 06. 2015 čiastku 87,24 eura, iné splátky neuhradil. Dlhnú suma žalovaný nezaplatil. Žalobca si od žalovaného uplatňuje zaplatenie sumy 1 736,40 eura, ktorá pozostáva z dlžnej istiny 1 359,87 eura a z nesplatených úrokov z úveru, po zohľadnení hradenej sumy vo výške 174,48 eura. V danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 20. 03. 2015 a z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, v zmysle tejto riadne a platne uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému sumu 1 500,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou splátky č. 3 o viac ako tri mesiace a žalobca si uplatnil tzv. sankciu straty výhody splátok, žalovaný zaplatil len sumu 174,48 eura a žalobca vyčíslil dlžnú sumu na 1 736,40 eura, ktorú súd prvej inštancie žalobcovi aj priznal, pričom sa jedná o neuhradenú istinu a úroky z úveru. Nakoľko súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. 08. 2018, č. k. 15Csp/16/2018-29 podanie žalobcu zo dňa 16. 01. 2018 v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne a úroku z omeškania vo výške 0,55% p. a. zo sumy 1 736,40 eura od 04. 10. 2015 do zaplatenia, ak tento úrok a zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur len 5,05% p. a. úrok z omeškania zo sumy 1 736,40 eura do zaplatenia, odmietol, predmetom sporu tak zostala len pohľadávka 1 736,40 eura, pričom súd prvej inštancie skonštatoval, že v tejto časti žalobca uniesol dôkazné bremeno. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedol, že v uvedenej veci je už vedené konanie pod sp. zn. 9Csp/16/2018-72. S uvedeným rozsudkom sa nestotožňuje a odmieta ho. Dodal, že zmluvu o úvere, ktorú mal uzatvoriť dňa 20. 03. 2015 nemohol uzatvoriť, pretože v tom čase bol hospitalizovaný na uzavretom oddelení Psychiatrickej nemocnice vo S. R. od 18. 03. 2015, a to po dobu niekoľkých mesiacov. V uvedenom čase teda nemohol fyzicky ani digitálne uzatvoriť žiadnu zmluvu. Okrem toho mu bol odobratý doklad totožnosti, ktorým teda nemohol disponovať a ani uzatvoriť úverovú zmluvu. Podľa všeobecných obchodných podmienok je potrebné predložiť dva doklady totožnosti, pričom on mal len jeden, a to občiansky preukaz a preukaz o príjme zo zamestnania, ktoré v tom čase tiež nemal. Rovnako nemohol ani uhradiť splátky uvedené v rozsudku, nakoľko bol stále hospitalizovaný a nemal k dispozícii žiadne peniaze. Tie mu boli personálom nemocnice odobraté spolu s osobnými dokladmi. Okrem toho, bol v tom čase poberateľom dávok vo výške 120,- eur mesačne, pričom mesačne platil 90,- eur mesačne za pobyt v útulku. Na živobytie mu zostávalo len 30,- eur, a teda nemohol ani tvoriť úspory, z ktorých by potenciálne mohol uvedené splátky uhradiť. Adresa A. O. XXX, XXX XX O. je uvedená ako jeho kontaktná adresa. Nikdy na tejto adrese nebýval, ani sa tam nezdržoval a nemal tam nikdy trvalé bydlisko. Súdom zaslané výzvy a predvolanie nemohol prevziať, keďže chodili pravdepodobne na jemu neznámu adresu A. O. XXX, O., na ktorej sa nikdy nezdržoval a nemal tam trvalé bydlisko. Je psychiatrickým pacientom, jeho obmedzenie je natoľko vážne, že nie je v stave spísať ani toto odvolanie, s ktorého formuláciou mu pomáhajú sociálne pracovníčky obce O., kde má trvalý pobyt a aj jeho matka. Je bezdomovcom a momentálne má prechodný pobyt u jeho matky na Z. XXXX/XX, O.. Jeho diagnózou je alkoholizmus a paranoidná schizofrénia, ktorá značne obmedzuje jeho kognitívne schopnosti. Okrem toho sa nemôže pohybovať a cestovať bez sprievodu inej zdravej osoby, ktorá by ho na pojednávanie odprevadila. Súdom nemá obmedzenú spôsobilosť na právne úkony. Momentálne je opäť hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici S. R., od 13. 08. 2021. Na podporu svojich tvrdení predložil potvrdenie o dočasnej PN formou ústavného liečenia v inkriminovanom čase, kedy mala byť uzatvorená zmluva, lekársku správu z roku 2013, kedy mu bola diagnostikovaná choroba, trestné oznámenie, potvrdenie o hospitalizácii zo dňa 26. 08. 2021. Navrhol, aby súd napadnutý rozsudok zrušil v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie voči napadnutému rozsudku bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 16. januára 2018 domáhal z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere dňa 20. marca 2015 zaplata 1 736,40 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. augusta 2018 č. k. 15Csp/16/2018-29 podanie žalobcu zo dňa 16. januára 2018 v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,55 % p. a. zo sumy 1 736,40 eura od 04. 10. 2015 do zaplata, ak tento úrok a zmluvná pokuta neprevýšia sumu 1 500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500,- eur len 5,05% p. a. úrok z omeškania zo sumy 1 736,40 eura do zaplata, odmietol. Súd prvej inštancie doručoval žalovanému oznámenie o podanej žalobe a predvolanie na pojednávanie na deň 20. júla 2021 vyvesením na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu. Pojednávanie dňa 20. júla 2021 sa uskutočnilo v neprítomnosti strán sporu, načo bol vyhlásený napadnutý rozsudok.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

7. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

8. V prejedávanej veci sa odvolací súd v prvom rade zaoberal zistením, či zo strany vznesených odvolacích námietok žalovaného, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, išlo o prípustné novoty v zmysle § 366 CSP. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že súd prvej inštancie, navzdory tomu, že mal zistený trvalý pobyt žalovaného, a to obec O., doručoval mu oznámenie o podanej žalobe a predvolanie na pojednávanie dňa 20. júla 2021 vyvesením na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu.

9. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

10. V súlade s vyššie citovanou právnou normou bolo povinnosťou súdu doručovať predmetné písomnosti žalovanému na adresu uvedenú v registri obyvateľov SR, t. j. obec O. keďže žalovaný nemá prihlásený prechodný pobyt, ani neuviedol žiadnu inú adresu na doručovanie. Ani skutočnosť, že k zrušeniu trvalého pobytu žalovaného došlo v zmysle § 7 ods. 1 písm. f) zák. č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „Zákon o hlásení pobytu občanov“), t. j. odhlásením trvalého pobytu žalovaného na návrh vlastníka budovy, s prihliadnutím na § 7 ods. 3 Zákona o hlásení pobytu občanov, nič nemení na tom, že povinnosťou súdu v takomto prípade bolo doručovať písomnosti na adresu tej ktorej obci, a teda adresa danej obce je v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP adresou občana na účely doručovania písomnosti od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov. (Uvedený záver prijalo občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Nitre na zasadnutí dňa 17. marca 2022).

11. S prihliadnutím na vyššie uvedené, keďže súd prvej inštancie doručoval žalovanému oznámenie o podaní žaloby a predvolanie na pojednávanie v rozpore s ustanoveniami CSP (§ 106), nemal žalovaný možnosť v konaní pred súdom prvej inštancie realizovať svoje procesné práva, resp. argumentovať a vznášať námietky. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolacie námietky žalovaného hodnotí v zmysle § 366 písm. d) CSP ako prípustné, keďže ich žalovaný bez svojho zavinenia nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Odvolací súd v tomto smere, zohľadňujúc vyššie uvedené, konštatuje, že nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v nesprávnom doručovaní písomnosti žalovanému, nadobudol takú intenzitu, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, keď žalovanému nebol zo strany súdu vytvorený adekvátny priestor, resp. možnosť na realizáciu jeho procesných práv v rámci prvoinštančného konania, keďže samotný žalovaný sa o súdnom konaní vedenom voči jeho osobe dozvedel až dorúčením napadnutého rozsudku.

13. S prihliadnutím na odvolaciu námietku žalovaného, ktorý napádal proces kontrahácie zmluvy o úvere, dáva odvolací súd do pozornosti, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že medzi stranami sporu malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len „zmluva o úvere“). Samotná zmluva o úvere sa kategorizuje do typu tzv. konsenzuálnych kontraktov, resp. zmlúv. Podmienkou uzavretia, a teda vzniku konsenzuálnej zmluvy je okamih, keď sa účastníci dohodnú na obsahu zmluvy, teda okamih, keď adresát právneho úkonu (oblát) prijme návrh na uzavretie zmluvy (consensu contrahitur). Pritom návrh musí byť prijatý v celosti (bez výhrad, zmien a doplnkov) a včas (príp. aj neskôr, ak s oneskoreným prijatím návrhu navrhovateľ vysloví súhlas). K uzavretiu zmluvy nedôjde, ak návrh je odmietnutý priamo alebo ak obsahuje výhrady, zmeny alebo doplnky (také prijatie možno považovať za protinávrh, prijatím ktorého vznikne iná zmluva) alebo ak prijatie návrhu nebolo včasné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd opakuje, že zmluva je uzavretá v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka). Prijatím návrhu na uzavretie zmluvy bez zmien a doplnkov dochádza k zmluvnému konsenzu, ktorý má právotvorné účinky na vznik zmluvy. Zhoda vôle navrhovateľa a adresáta je predpokladom vzniku každej zmluvy. Zhoda vôle sa musí vzťahovať na celý obsah zmluvy. Pričom mlčanie, ani nečinnosť sa samy osebe nepovažujú za prijatie návrhu, okrem prípadu, ak tak ustanovuje zákon alebo účastníci zmluvy sa na tejto forme akceptácie zmluvy dohodli alebo ak takýto prejav vôle je s prihliadnutím na okolnosti uzavretia zmluvy bežný. Konkludentný prejav vôle sa nepovažuje za prijatie návrhu v prípade, keď sa na platnosť zmluvy vyžaduje písomná forma; v takom prípade je potrebné návrh prijať písomnou formou (pozri § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

14. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Za situácie, že by žalobca zmenil niektoré z dohodnutých náležitostí zmluvy, napr. aj vo výške RPMN, by fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutí návrhu žalovaného, ktoré je potrebné považovať za nový návrh. V tomto smere, resp. z hľadiska zmluvného práva, je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Tento nový návrh by musel byť prijatý žalovaným v zákonom predpísanej písomnej forme. V situáciách, keď žalovaný sám alebo za pomoci žalobcu vyplní žiadosť o poskytnutie úveru (návrh na uzavretie zmluvy), a po jeho vyplnení došlo k zmene podstatnej náležitosti zmluvy, tak nemožno hovoriť o účinnom prijatí návrhu. Uvedené sa vzťahuje aj na prípady, keď došlo k zmene výšky RPMN, a to aj bez ohľadu na

to, že spôsob výpočtu RPMN je stanovený právnym predpisom, keďže výšku RPMN ovplyvňujú vstupné údaje, ktoré musia byť stranami dohodnuté, teda aj keď spôsob výpočtu RPMN stanovuje zákon, teda nejde o dohodu medzi stranami o RPMN, výška RPMN závisí od údajov, na ktorých musí dôjsť medzi stranami k dohode. Demonštrovaný nedostatok v procese kontrahácie by zakladal dôvod absolútnej neplatnosti takejto zmluvy.

15. V zmysle vyššie uvedeného, odvolací súd, vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému realizáciu procesných práv v takej intenzite, že porušil jeho právo na spravodlivý proces, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 2 CSP).

16. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie vysporiada s ostatnými odvolacími dôvodmi uvádzanými žalovaným, najmä v otázke prekážky litispedencie (9Csp/16/2018). Osobitne sa bude súd prvej inštancie zaoberať zistením, či na strane žalovaného existujú dôvody, pre ktoré nemôže samostatne pred súdom konať a efektívne hájiť svoje práva a právom chránené záujmy, odôvodňujúc postup v aspekte § 69 CSP.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).